

Sygn. akt VI Gz 183/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Beata Hass – Kloc

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku : Przedsiębiorstwa (...) SA z/s w I.

z udziałem : W. C.

o zabezpieczenie powództwa

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie
V Wydziału Gospodarczego z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt V GCo 45/16

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że: wniosek oddalić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy zabezpieczył powództwo uprawnionego Przedsiębiorstwa (...) Spółka Akcyjna, poprzez zobowiązanie W. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) W. C. w P. do zaniechania na czas trwania postępowania o ochronę własności, uniemożliwienia uprawnionemu korzystania z ruchomości w postaci pojazdu marki A. (...) (...) numer inwentarzowy nr (...) i pojazdu marki A. (...) C. numer inwentarzowy nr (...), znajdujących się w budynkach warsztatów posadowionych na działce ewidencyjnej nr (...), położonej w K. przy ul. (...) dla której SR w Krośnie prowadzi KW nr (...), stanowiącej własność uczestnika postępowania, oraz nakazanie zobowiązanemu wydania wnioskodawcy dokumentów (dowodów rejestracyjnych) oraz kluczyków do w/w pojazdów oraz zakazanie uczestnikowi postępowania niszczenia i usuwania podzespołów w/w pojazdów (pkt 1) i wyznaczył wnioskodawcy Przedsiębiorstwu (...) Spółka Akcyjna dwutygodniowy termin do złożenia pozwu przeciwko W. C. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) W. C. w P. o ochronę własności - wydanie ruchomości i dokumentów stanowiących własność wnioskodawcy w postaci: pojazdu marki A. (...) (...) numer inwentarzowy nr (...); oraz pojazdu marki A. (...) C. numer inwentarzowy nr (...) (pkt. 2).

W uzasadnieniu orzeczenia podał, że uprawniony wniósł o udzielenie zabezpieczenia jego roszczenia przeciwko uczestnikowi W. C. w postępowaniu o ochronę własności w sposób określony w pkt 1 postanowienia.

Żądanie to Sąd uznał za zasadne, mając na uwadze przedstawiony przez wnioskodawcę następujący stan faktyczny.

Uczestnik postępowania we wrześniu 2015r. na podstawie ustnej odpłatnej umowy dzierżawy udostępnił wnioskodawcy budynki warsztatów posadowionych na działce ewidencyjnej nr (...), położonej w K. przy ul. (...) stanowiącej własność uczestnika postępowania. Budynki warsztatów wykorzystywane były przez wnioskodawcę na cele prowadzonej działalności gospodarczej - naprawa i przeglądy autobusów. W budynkach warsztatów znajdują się ruchomości, których wydania ma się domagać wnioskodawca w zapowiadającym procesie.

Na przełomie marca i kwietnia 2016r., uczestnik postępowania zamknął przed wnioskodawcą budynki warsztatów wymieniając zamki i uniemożliwił mu korzystanie z budynków, a w szczególności zabranie znajdujących się w nich ruchomości. Wnioskodawca wzywał uczestnika do wydania wszystkich ruchomości stanowiących jego mienie znajdujących się w w/w budynkach, jednakże bezskutecznie.

Wnioskodawca zapowiedział zamiar zainicjowania przeciwko uczestnikowi postępowania o ochronę własności - wydanie pojazdów i dokumentów, przy czym zasygnalizował długotrwałość procesu. Zaznaczył, że pojazdy są mu niezbędne do prowadzenia bieżącej działalności gospodarczej w zakresie transportu pasażerów. Podniósł, że działania uczestnika narażają wnioskodawcę na szkodę, gdyż brak pojazdów, skutkuje uniemożliwieniem wykonywania działalności Spółki i realizacji umów, co już aktualnie wiąże się z realnymi dla niej stratami wynoszącymi kilka tysięcy złotych tygodniowo.

Zdaniem Sądu, żądanie wnioskodawcy o zabezpieczenie powództwa w sposób przez niego proponowany, zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 730 (1) § 1 k.p.c., uprawdopodobnił on roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W świetle podniesionych we wniosku twierdzeń skonfrontowanych z treścią przedłożonego przez stronę materiału dowodowego wynika, iż strony łączyła umowa najmu lokalu z kanałem naprawczym (wypowiedziana przez uczestnika postępowania). Bezspornym wydaje się również (w świetle dowodu w postaci wykazu środków trwałych), że przymiot własności pojazdów marki A. (...).02.01 numer inwentarzowy nr (...) i marki A. (...) C. numer inwentarzowy nr (...), przysługuje wnioskodawcy. Udostępniona przez wnioskodawcę Sądowi korespondencja (pismo pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 12.04.2016r., zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa), wskazuje również, że wbrew jego woli uczestnik postępowania zatrzymał należące do niego ruchomości i odmawia ich wydania. Tym samym wnioskodawca uprawdopodobnił zaistnienie przesłanek do wytoczenia powództwa z art. 222 § 1 k.c.

Sposób zabezpieczenia zaproponowany przez wnioskodawcę znalazł akceptację Sądu, realizuje bowiem dyrektywę ustawową, o której mowa w art. 730 (1) § 3 k.p.c.

Podstawę prawną orzeczenia zawartego w pkt 1 stanowi art. 730 i 730 (1) k.p.c. w zw. z art. 755 § 1 k.p.c. Orzeczenie z pkt. 2 wydane zostało na podstawie art. 733 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł uczestnik zarzucając Sądowi Rejonowemu :

1. Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 730¹ § 1 kpc poprzez błędne uznanie, że wnioskodawca uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, w sytuacji gdy zabezpieczenie przez uczestnika jedynie dwóch pojazdów nie może zostać uznane za uniemożliwienie prowadzenia wnioskodawcy działalności gospodarczej, w sytuacji gdy posiada on ponad 50 autobusów zlokalizowanych na placu parkingowym należącym do uczestnika i z tego tytułu zalega z opłatami za czynsz. Skarżący zarzucił, że zastosował ustawowe prawo zastawu, o którym mowa w art. 670 § 1 kc, co oznacza, że pojazdy stanowią zabezpieczenie jego roszczenia przysługującego w stosunku do wnioskodawcy,

2. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 670 § 1 kc w związku z art. 671 kc poprzez błędne przyjęcie, że uprawnionemu nie przysługuje skuteczne względem wnioskodawcy uprawnienie do zabezpieczenia rzeczy, podczas gdy uczestnikowi przysługuje względem wnioskodawcy ustawowe prawo zastawu na rzeczach ruchomych najemcy,

3. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na stwierdzeniu, że uczestnik postępowania utrudnia prowadzenie działalności gospodarczej wnioskodawcy i powoduje u niego straty finansowe, podczas gdy to wnioskodawca nie opuścił zajmowanej nieruchomości pomimo wezwań uczestnika i nie uregulował należności z tytułu czynszu najmu w wysokości ponad 112.999,47 zł - prowadząc tym samym do ciągłego narastania zaległości czynszowych. Doprowadziło to do tego, że uczestnik skorzystał z przysługującego mu ustawowego prawa zastawu dla zabezpieczenia istniejącej i wymagalnej wierzytelności.

Ponadto Sąd błędnie ustalił, że uczestnik znajduje się w posiadaniu dowodów rejestracyjnych i kluczyków do pojazdów, podczas gdy posiadaczem zarówno dokumentów, jak i kluczyków jest ustanowiony przez komornika zarządca wnioskodawcy – S. S.. Błędne było również ustalenie przez Sąd, że uczestnik niszczy i usuwa podzespoły pojazdów w sytuacji gdy znajdują się one w stanie nienaruszonym w kanale naprawczym.

Wskazując na powyższe podstawy zaskarżenia uczestnik domagał się uchylecia postanowienia w całości i umorzenia postępowania w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia. Ponadto żądał zasądzenia od wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie zważył, co następuje:

Sąd rozpoznając wniosek o zabezpieczenie roszczenia na podstawie art. 730 § 1 kpc dysponuje jedynie twierdzeniami i dowodami przedłożonymi przez wnioskodawcę (nie doręcza odpisu wniosku wraz z załącznikami uczestnikowi postępowania, nie wzywa go o udzielenie odpowiedzi). Sąd Rejonowy w Krośnie oceniając przedłożone przez wnioskodawcę dowody oraz stanowisko wyrażone we wniosku uznał, że żądanie zabezpieczenia powództwa jest zasadne, czemu dał wyraz wydając postanowienie w dniu 31 maja 2016 r. Na tym etapie postępowania Sąd I instancji nie dysponował jednak pełną wiedzą o wzajemnych relacjach między stronami, w tym o faktach, które zostały przedstawione przez uczestnika w zażaleniu wraz z dowodami na ich poparcie.

Zauważyć należy, że odpis zażalenia uczestnika został doręczony skutecznie pełnomocnikowi wnioskodawcy w dniu 29 lipca 2016 r., o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru zalegające w aktach sprawy na karcie 63. Na zażalenie to wnioskodawca nie udzielił odpowiedzi, nie zakwestionował tym samym faktów w nim wskazanych.

Mając na uwadze zarzuty zawarte w zażaleniu oraz przedłożone na ich poparcie dowody, a zwłaszcza w postaci pisma z dnia 4 maja 2016 r., które zostało wysłane do wnioskodawcy przesyłką poleconą w dniu 5 maja 2016 r. (k. 47-48), w którym to piśmie uczestnik poinformował, że korzysta

z ustawowego prawa zastawu na rzeczach ruchomych należących do najemcy, które nie zostały usunięte z nieruchomości, a to w związku

z istnieniem po stronie wnioskodawcy zaległości czynszowych – stwierdzić należy, iż wnioskodawca nie mógł w dniu 12 maja 2016 r. (data wpływu do Sądu, brak dowodu nadania w urzędzie pocztowym) złożyć skutecznie wniosku o zabezpieczenie roszczeń w sposób w nim określony, albowiem na przedmiotowych pojazdach marki A. uczestnik ustanowił już uprzednio ustawowe prawo zastawu (art. 670 § 1 kc).

Niezależnie od powyższego, stwierdzić także należy, że żądanie zabezpieczenia powództwa w sposób określony we wniosku przez wnioskodawcę zmierza w istocie do zaspokojenia jego roszczenia, z którym wystąpił z pozwem, o czym poinformował w piśmie z dnia 7 lipca 2016 r.

(k. 60). Zasadą postępowania o zabezpieczenie powództwa jest zaś to, że nie może ono prowadzić do osiągnięcia przez uprawnionego rozstrzygnięcia, o którym Sąd winien orzec w wyroku (art.731 kpc).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 386 § 1 kpc, w związku z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie i wniosek oddalił.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd Rejonowy

w orzeczeniu kończącym sprawę z powództwa Przedsiębiorstwa (...) S.A. w I. przeciwko W. C. o ochronę własności.